

VERSETUL-CHEIE

*Apoi a chemat la El
norodul împreună cu ucenicii
Săi și le-a zis: „Dacă vorește
cineva să vină după Mine, să se
lepede de sine însuși, să-și ia
crucea și să Mă urmeze.”*

MARCU 8:34

Prețul
uceniciei

Text: Marcu 8:31–38

Ideea centrală: Urmarea lui Isus sau ucenicia costă. Uneori ea costă totul. Oricare ar fi însă costul uceniciei, acesta este incomparabil mai mic față de beneficiile ei.

Scopul lecției: Să ne încurajeze să rămânem de partea lui Hristos și a Evangheliei, oricare ar fi prețul pe care ar trebui să îl plătim.

Introducere

Chiar la mijlocul Evangheliei după Marcu (8:22–26) este relatată vindecarea unui orb căruia i se redă vederea în două etape. Abia după a doua atingere a lui Isus orbul vede „deslușit”. După prima atingere vederea lui este încă neclară. Orbul îi întruchiează pe ucenicii lui Isus care, în prima jumătate a Evangheliei (1:9–8:21), Îl văd pe Isus neclar: ca pe un mare învățător și făcător de minuni (e.g., 8:17–21). Odată cu mărturisirea lui Petru (8:27–30), suntem introduși în a doua jumătate a Evangheliei. Încă de la începutul acestei a doua jumătăți, Isus vrea să le deschidă ucenicilor și mai mult ochii, ca ei să Îl vadă mai clar: nu doar ca pe învățătorul și făcătorul de minuni, ci ca pe Mântuitorul venit să moară pe cruce, dându-și „viața ca răscumpărare pentru mulți” (8:31–33; 10:45).

Chemarea la a-L urma pe Isus ca ucenici vine imediat după această descoperire, că El este și Fiul Omului care va pătimi, va muri și va învia (8:31–38).

Explicații:

De la momentul mărturisirii lui Simon Petru (8:27–30) Isus Își începe drumul către Ierusalim și cruce (8:31–10:52). Dacă până la acest punct învățăturile lui Isus erau adresate mai ales mulțimilor, pe acest drum către cruce Isus își învață în special ucenicii (8:31 și urm.). Ei trebuie să înțeleagă mai clar identitatea și chemarea Lui de Fiu de Dumnezeu și Mântuitor al lumii. Doar o înțelegere corectă a lui Isus și a misiunii Sale va conduce la o înțelegere corectă a ce înseamnă să fi ucenicul lui Isus.

Chemarea la ucenicie („să vină după Mine... să Mă urmeze”) este făcută de Isus tocmai la începutul drumului Său către cruce; ucenicia este o chemare la lepădare de sine și la purtarea crucii proprii în fiecare zi (8:34; comp. Luca 9:23). Includerea mulțimii de ascultători („norodul”) „împreună cu ucenicii Săi” ne amintește că ucenicia, urmarea lui Isus cu lepădare de sine și purtare a crucii, nu este chemarea unei elite religioase („ucenicii”), ci a tuturor urmașilor lui Isus („norodul”).

Lucrarea crucii lui Isus nu poate fi limitată la un înțeles teoretic. Doar creștinul care se află pe calea lepădării de sine și a purtării propriei cruci va putea crește într-o înțelegere adecvată a sacrificiului Mântuitorului și a dimensiunii exemplare a jertfei Sale pentru oameni. La fel, ucenicia nu este teorie. Ea presupune asumarea unui mod de viață christic, prin moartea zilnică față de sine și dăruirea pentru alții. Mai presupune mutarea centrului de greutate de pe voința proprie pe conformarea față de voia lui Dumnezeu („Nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu!” – Matei 26:39).

Imaginea purtării crucii nu este una preluată din cultura evreiască, ci din practica execuțiilor romane – romanii fiind cuceritorii și asupritorii evreilor. Cel care era văzut purtându-și crucea în spate, se îndrepta spre moarte sigură. Nu mai era cale de întors. Isus folosește, așadar, o imagine radicală. Ucenicia îl costă pe creștin întreaga viață rămasă. Nici în acest caz, al urmării lui Isus, nu mai există cale de întoarcere, chiar dacă este o

cale cu greutate și suferințe. Suferința purtării crucii asigură gloria cununii cerești (Romani 8:17b).

Ucenicia îl poate costa pe creștin totul. Această idee este întărită în versetul 35. Contextul pare a fi cel al sălii de judecată, în care creștinul este adus pentru a depune mărturie despre Isus Hristos și despre Evanghelia. Dacă are de ales între viața pământească și Isus/Evanghelia, creștinul trebuie să aleagă având o perspectivă corectă, eternă.

Paradoxal, martirajul este o cale de salvare a vieții. Căci, cine alege să rămână de partea lui Hristos, chiar cu prețul vieții pământești, dobândește împreună cu El veșnicia. Singura viață care este sigură este viața dăruită lui Isus – fie că este viața trăită pentru El, fie că este viața jertfită de dragul Lui.

În Evanghelia după Marcu, credințioșia față de Isus și față de Evanghelia îl poate costa pe ucenic viața (8:35) sau tot ce are – familie și bunuri materiale (10:29). În schimb, acesta va dobândi infinit mai mult decât a pierdut: în primul rând, își va salva sufletul, care valorează mai mult decât lumea întreagă (8:36–37). Apoi, va avea parte de nenumărate binecuvântări veșnice și pământești (Marcu 10:30). Limbajul versetelor 36–37 este unul comercial: a câștiga; a pierde; a da la schimb.

Asigurarea eternă a sufletului este cea mai profitabilă decizie pe care o poate lua ființa umană! Martirului creștin Jim Elliot îi sunt atribuite aceste cuvinte: „Nu este nehibzuit cel care renunță la ceea ce nu poate păstra, pentru a câștiga ceea ce nu poate pierde.” Cine renunță la Hristos pentru a avea lumea, le va pierde pe ambele. Cine renunță la lume pentru Hristos, le va dobândi pe ambele – și infinit mai mult de atât!

Ucenicului lui Isus nu trebuie să îi fie frică, chiar dacă ar trebui să plătească prețul suprem. Se poate ca învățătura lui Isus din versetele 35–37 să fie o reflecție la Psalmul 49:5–8: „Pentru ce să mă tem în zilele nenorocirii, când mă înconjoară nelegiuirea potrivnicilor mei? Ei se încred în avuțiile lor și se fălesc cu bogăția lor cea mare. Dar nu pot să se răscumpere unul pe altul, nici să dea lui Dumnezeu prețul răscumpărării. Răscumpărarea sufletului lor este așa de scumpă, că nu se va face niciodată.”

În fața celor bogați și puternici, cel care a ales să rămână de partea lui Hristos are certitudinea că viața lui, spre deosebire de a lor, este asigurată pentru veci. Căci prețul asigurării a fost plătit de Isus Hristos.

O perspectivă corectă asupra familiei, a bunurilor materiale și asupra vieții, îl va motiva pe ucenic să rămână de partea lui Isus Hristos – cu orice preț. Costul uceniciei, chiar când este total, este incomparabil mai mic față de beneficiile uceniciei

Imaginea sălii de judecată pământească (8:35) este înlocuită cu sala tronului ceresc, unde se va ține judecata finală a omenirii (8:38). Cei care au plătit prețul de dragul lui Hristos, pe pământ, vor fi răsplătiți de către Hristos, în cer. Cei care s-au lepădat de Hristos, alegând în schimb viața „preacurvară și păcătoasă”, vor fi condamnați pe baza alegerii lor.

Aplicații:

1. Ca să Îl urmeze pe Isus indiferent de cost, era nevoie uceniciei să Îl vadă „cu alți ochi”: nu ca pe un simplu învățător și vindecător, ci ca pe Fiul lui Dumnezeu venit să moară pe cruce pentru mântuirea păcătoșilor care se căiesc și cred în El. Felul în care este văzut Hristos va determina felul în care este urmat Hristos.
2. Ucenicia îl costă pe ucenicul lui Isus Hristos întreaga viață – fie că este vorba de viața trăită pentru Hristos, fie că este vorba de moartea de dragul lui Hristos.
3. Suferința purtării crucii asigură gloria cununii cerești. Cei care au suferit pentru Hristos vor beneficia de răsplătirile lui Hristos.
4. Unii creștini, în diferite colțuri ale lumii, sunt și astăzi chemați să plătească prețul suprem pentru Hristos și pentru Evanghelia. Costul uceniciei, însă, chiar când este total, este incomparabil mai mic față de beneficiile uceniciei!
5. Cine renunță la Hristos pentru a avea lumea, le va pierde pe ambele. Cine renunță la lume pentru Hristos, le va dobândi pe ambele – și infinit mai mult de atât!

Întrebări pentru discuții:

1. Care sunt pericolele de a-L urma pe Isus într-o societate liberă, tolerantă, chiar favorabilă creștinismului? Mai există în acest caz costuri ale uceniciei? Dacă da, care sunt ele?
2. Ce înseamnă astăzi a-ți lua crucea în fiecare zi și a merge după Isus cu lepădare de sine? Dați exemple concrete.
3. Ce sau cât ați făcut în ultima lună pentru Isus și pentru Evanghelia? Au fost situații favorabile când ați fi putut să vestiți Evanghelia, dar ați tăcut din cauză că v-a fost rușine?
4. Există vreun martir creștin a cărui viață și moarte de dragul lui Isus Hristos vă inspiră?
5. Explicați versetul 38: „de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri”. Oferiți aplicații practice la acest verset.

.....
autor: Amiel Drimbe, *Institutul Teologic Baptist din București*;
 email: amieldrimbe@yahoo.com
